

er gennemført, for så vidt angår bøvedtagelser i medfør af retsplejelovens § 936. Teksten i påtegningen (stemplet) vil eksempelvis kunne affattes således:

DOM:

Da tiltalte er udeblevet uden oplyst lovligt forfald, idømmes han i medfør af retsplejelovens § 934 efter de bestemmelser, som er nævnt i anklageskriftet, en bøde på kr.

Thi kendes for ret:

Tiltalte
 straffes med en bøde på kr. Forvand-
 lingsstraffen fastsættes til hæfte i dage.
 Tiltalte betaler sagens omkostninger.
ret, den

En sådan påtegning vil opfylde de krav, der efter retspraksis stilles til indholdet af en udebli-velsesdom.

Uanset at den foreslåede fremgangsmåde formentlig ville kunne gennemføres administrativt, har justitsministeriet i lighed med retsplejerådet fundet det rigtigst, at adgangen til at udfærdige dom ved påtegning på anklageskriftet fremgår af retsplejeloven, jfr. lovforslagets § 1, nr. 87. Den nærmere tilrettelæggelse af ordningen i anklage-myndigheden og ved retterne vil blive fastlagt ved administrative forskrifter.

5. Udvidelse af adgangen til kæremål til højesteret i straffesager.

5.1. Ifølge retsplejelovens § 973 kan kære til højesteret ikke finde sted af landsrettens afgørelse i kæremål, medmindre justitsministeren undtagelsesvis meddeler tilladelse hertil. Ansøgning om sådan tilladelse må indgives inden 1 uge efter, at landsrettens kendelse er meddelt. For så vidt angår sager, der behandles efter straffelovens § 78, stk. 3, (om fortabelse af rettigheder som følge af straf) gælder dog i medfør af § 684, stk. 2, sidste punktum, at ansøgning om kære til højesteret skal fremsættes inden 14 dage, og under særlige omstændigheder kan justitsministeren imødekomme ansøgningen, såfremt den er angivet inden for en frist af ét år.

5.2. Den i § 973 nævnte frist på 1 uge giver i mange tilfælde ikke den fornødne tid til at overveje spørgsmålet om kære. Dette gælder ikke mindst

ved kendelser, der efter deres indhold og betydning kan sidestilles med domme, f. eks. kendelser efter straffelovens § 60, stk. 1, nr. 3, (om fuldbyrdelse af straf i anledning af vilkårsovertrædelse) og § 72 (om ændring eller ophævelse af foranstaltninger, der er idømt i henhold til straffelovens §§ 68–70). Hertil kommer, at praktiske forhold i form af week-end – og ferielukninger samt dommerkontorernes ekspeditionstider med hensyn til udskrifter ofte vil gøre det vanskeligt for en privat person at tilvejebringe det fornødne beslutningsgrundlag og få den nødvendige juridiske bistand til afgørelse af kærespørgsmålet. Endelig er der ikke grundlag for at opretholde forskellige ansøgningsfrister med hensyn til tilladelser til kære af landsrettens afgørelser i 1. instans, jfr. retsplejelovens § 968, stk. 3, jfr. § 966, og tilladelse til kære til højesteret som 3. instans, jfr. § 973. På baggrund af en henvendelse fra Folketingets Ombudsmand har retsplejerådet derfor i en skrivelse af 13. marts 1978 til justitsministeriet foreslået den almindelige ansøgningsfrist i § 973 forlænget til 14 dage med mulighed for undtagelsesvis at kære tilladelsen, hvis ansøgningen indgives inden ét år efter kendelsens afsigelse. Som en konsekvens heraf foreslås § 684, stk. 2, sidste punktum ophævet.

Justitsministeriet kan tiltræde retsplejerådets forslag, jfr. lovforslagets § 1, nr. 76 og 94.

VI. Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser.

Forslaget om en ændring af fordelingen af forretningerne mellem dommere i retter med 3 dommere vil medføre en årlig merudgift på højest 200.000 kr. i forbindelse med omklassificering af stillingerne for de dommere, der i de pågældende retter udpeges som administrerende dommer. Da udnævnelse af en administrerende dommer først vil ske efter justitsministerens nærmere bestemmelse, kan der ikke siges noget om, hvornår merudgiften vil fremkomme.

Forslaget om, at alle landsretssager fremtidig skal forberedes ved landsretten, vil som omtalt i betænkning nr. 698, side 23, medføre en forøget arbejdsbyrde for landsretterne – ikke mindst for vestre landsret. Forslagene om afholdelse af forberedende retsmøder for én landsdommer og afholdelse af domsforhandling i tilknytning til forberedelsen for denne ene dommer (lovforslaget § 6, stk. 1, 2. pkt.) vil på den anden side medføre en vis, omend ikke en tilsvarende aflastning af landsretterne. Imidlertid skal forslagets økonomiske og administrative konsekvenser ses i sammenhæng